

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

7. dubna 2022*

„Řízení o předběžné otázce – Celní kodex Unie – Zánik celního dluhu – Zboží, které vstoupilo protiprávně na celní území Unie – Zajištění a zabavení – Směrnice 2008/118/ES – Spotřební daně – Směrnice 2006/112/ES – Daň z přidané hodnoty – Rozhodná událost pro vznik povinnosti – Povinnost zaplatit daň“

Ve věci C-489/20,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Lietuvos vyriausiosios administracinės teisės (Nejvyšší správní soud Litvy) ze dne 30. září 2020, došlým Soudnímu dvoru dne 2. října 2020, v řízení

UB

proti

Kauno teritorinė muitinė

za přítomnosti:

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos Finansų ministerijos

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení A. Arabadžev, předseda prvního senátu vykonávající funkci předsedy druhého senátu, I. Ziemele, T. von Danwitz (zpravodaj), P. G. Xuereb a A. Kumin, soudci,

generální advokát: E. Tančev,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za litevskou vládu K. Dieninise, jakož i V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, jako zmocněnci,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s G. Albenziem, avvocato dello Stato,

* Jednací jazyk: litevština.

– za Evropskou komisi F. Clotuche-Duvieusart a J. Jokubauskaitė, jako zmocněnkyněmi,
po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 6. října 2021,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 124 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) č. 952/2013 Evropského parlamentu a Rady ze dne 9. října 2013, kterým se vydává celní kodex Unie (Úř. věst. 2013, L 269, s. 1, dále jen „celní kodex Unie“), čl. 2 písm. b) a čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (Úř. věst. 2009, L 9, s. 12), jakož i čl. 2 odst. 1 písm. d) a článku 70 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu, v němž stojí UB, žalobce v původním řízení, proti Kauno teritorinė muitinė (krajský celní úřad v Kaunasu, Litva) a Muitinės departamentas prie Finansų ministerijos (celní odbor ministerstva financí, Litva) ve věci rozhodnutí této regionální celní správy, kterým se stanoví částka spotřební daně a daně z přidané hodnoty (DPH) k tíži UB v důsledku protiprávního vstupu cigaret z Běloruska na litevské území.

Právní rámec

Unijní právo

Celní kodex Unie

- 3 Článek 42 odst. 1 celního kodexu Unie stanoví:
„Každý členský stát stanoví sankce za porušení celních předpisů. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.“
- 4 Článek 79 tohoto kodexu, nadepsaný „Celní dluh vzniklý nesplněním povinností nebo podmínek“, stanoví:
„1. U zboží podléhajícího dovoznímu clu vzniká celní dluh při dovozu nesplněním:
a) některé z povinností stanovených v celních předpisech pro vstup zboží, které není zbožím Unie, na celní území Unie, pro jeho odnětí celnímu dohledu nebo pro pohyb, zušlechtnění, uskladnění, dočasné uskladnění, dočasné použití zboží nebo nakládání s tímto zbožím na tomto území;
[...]"

5 Článek 124 uvedeného kodexu, nadepsaný „Zánik“, stanoví:

„1. Aniž jsou dotčeny platné právní předpisy týkající se nevybrání částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu v případě soudně prohlášené nesolventnosti dlužníka, povinnost zaplatit celní dluh při dovozu nebo vývozu zaniká:

[...]

e) je-li zboží podléhající dovoznímu nebo vývoznímu clu zajištěno a současně nebo následně zabaveno;

[...]

2. V případech uvedených v odst. 1 písm. e) se však pro účely trestů za porušení celních předpisů má za to, že celní dluh nezanikl, je-li podle právních předpisů členského státu dovozní nebo vývozní clo nebo existence celního dluhu základem pro stanovení trestů.

[...]“

6 Podle čl. 286 odst. 1 uvedeného kodexu zrušuje uvedený kodex nařízení (ES) č. 450/2008 Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. dubna 2008, kterým se vydává celní kodex Společenství (Modernizovaný celní kodex) (Úř. věst. 2008, L 145, s. 1), které zrušilo nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1992, L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307).

Nařízení č. 450/2008

7 Nařízení č. 450/2008 v článku 86, nadepsaném „Zánik“, stanovilo:

„1. Aniž je dotčen článek 68 a platné právní předpisy týkající se nevybrání částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu v případě soudně prohlášené nesolventnosti dlužníka, povinnost zaplatit celní dluh při dovozu nebo vývozu zaniká:

[...]

e) je-li zboží podléhající dovoznímu nebo vývoznímu clu zajištěno a současně nebo následně zabaveno;

[...]“

Nařízení č. 2913/92

8 Nařízení č. 2913/92 v čl. 202 stanovilo:

„1. Celní dluh při dovozu vzniká:

a) protiprávním vstupem zboží podléhajícího dovoznímu clu na celní území [Evropského] společenství,

b) protiprávním přemístěním takového zboží umístěného do svobodného pásma nebo svobodného skladu do jiné části celního území [Evropského] společenství.

Pro účely tohoto článku se protiprávním vstupem rozumí jakýkoliv vstup zboží v rozporu s články 38 až 41 a čl. 177 druhou odrážkou.

2. Celní dluh vzniká okamžikem protiprávního vstupu zboží.

[...]

9 Článek 233 tohoto nařízení, nadepsaný „Zánik celního dluhu“, stanovil:

„Aniž jsou dotčeny platné předpisy týkající se promlčení celního dluhu a nevybrání částky celního dluhu v případě soudně prohlášené platební neschopnosti dlužníka, celní dluh zaniká:

[...]

d) pokud je zboží, u kterého vznikl celní dluh podle článku 202, zajištěno při protiprávním vstupu a současně nebo následně zabaveno.

[...]

Směrnice 2008/118

10 Podle čl. 2 písm. b) směrnice 2008/118:

„Zboží podléhající spotřební dani je předmětem spotřební daně v okamžiku

[...]

b) dovozu na území Společenství.“

11 Článek 7 odst. 1 a 2 této směrnice stanoví:

„1. Daňová povinnost ke spotřební dani vzniká okamžikem propuštění ke spotřebě a v členském státě, v němž k tomuto propuštění došlo.

2. Pro účely této směrnice se ‚propuštěním ke spotřebě‘ rozumí:

[...]

d) dovoz zboží podléhajícího spotřební dani, včetně neoprávněného dovozu, pokud není zboží podléhající spotřební dani bezprostředně po dovozu umístěno do režimu s podmíněným osvobozením od daně.“

Směrnice o DPH

12 Článek 2 odst. 1 písm. d) směrnice o DPH stanoví:

„Předmětem DPH jsou tato plnění:

[...]

d) dovoz zboží.“

- 13 Podle článku 70 této směrnice „je zdanitelné plnění uskutečněno a daňová povinnost vzniká okamžikem dovozu“.
- 14 Druhý pododstavec čl. 71 odst. 1 stanoví, že „je-li dovážené zboží předmětem cla, zemědělských dávek nebo poplatků s rovnocenným účinkem zavedených v rámci některé společné politiky, je zdanitelné plnění uskutečněno a daňová povinnost vzniká tehdy, kdy nastane rozhodná událost pro vznik povinnosti zaplatit tyto poplatky“.

Litevské právo

- 15 Článek 93 Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymas (zákon Litevské republiky o správě daní) ze dne 13. dubna 2004 (Žin., 2004, č. 63-2243), nadepsaný „Zánik daňové povinnosti“, v odst. 2 bodě 3 stanovil, že „pokud jde o povinné platby spravované celní správou, daňová povinnost zaniká [...] rovněž [...], v případě, že pašované zboží bylo při protiprávním vstupu zajištěno a současně nebo následně zabaveno“.
- 16 Toto ustanovení bylo zrušeno s účinností od 1. ledna 2017 a nahrazeno následujícími ustanoveními:
- čl. 20 odst. 2 Lietuvos Respublikos akcizų įstatymas (zákon Litevské republiky o spotřebních daních) ze dne 30. října 2001 (Žin., 2001, č. 98-3482), ve znění zákona č. XII 2696 ze dne 3. listopadu 2016 (TAR, 2016, č. 2016-26860), podle kterého „povinnost odvést celnímu úřadu spotřební daň zaniká obdobně v případech uvedených v čl. 124 odst. 1 písm. d) až g) celního kodexu Unie“;
 - čl. 121 odst. 2 Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas (zákon Litevské republiky o dani z přidané hodnoty) ze dne 5. března 2002 (Žin., 2002, č. 35-1271), ve znění zákona č. XII 2697 ze dne 3. listopadu 2016 (TAR, 2016, č. 2016-26861), podle kterého „povinnost odvést celnímu úřadu DPH při dovozu zaniká obdobně v případech uvedených v čl. 124 odst. 1 bodech d) až g) celního kodexu Unie“.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 17 UB, žalobce v původním řízení, jednající ve skupině s dalšími osobami, organizoval protiprávní vstup (pašování) výrobků podléhajících spotřební dani na litevské území z Běloruska. Dne 22. září 2016 bylo na odlehlém místě přes státní hranici přehozeno a následně posbíráno 6 000 krabiček cigaret (dále jen „dotčené zboží“). Téhož dne bylo příslušníky pohraniční stráže donuceno k zastavení motorové vozidlo přepravující dotčené zboží po litevském území a uvedení příslušníci toto zboží zajistili.
- 18 Trestním příkazem ze dne 23. ledna 2017 uznal Vilniaus apygardos teismas (Krajský soud ve Vilniusu) UB vinným z trestného činu, uložil mu peněžitý trest ve výši 16 947 eur, rozhodl o zabavení inkriminovaného zboží a nařídil jeho zničení.

- 19 Vzhledem k tomuto trestnímu příkazu Krajský celní úřad v Kaunasu konstatoval, že UB je povinen uhradit společně s třetími osobami daňový dluh ve výši 10 237 EUR z titulu spotřební daně a ve výši 2 679 eur z titulu DPH při dovozu, přičemž výše souvisejících úroků z prodlení byla stanovena na 1 674 eur a 438 eur. Pokud jde naproti tomu o clo, uvedená krajská celní správa jej nevyměřila ani nezaevidovala, neboť měla za to, že celní dluh zanikl podle čl. 124 odst. 1 písm. e) celního kodexu Unie.
- 20 Celní odbor ministerstva financí, kterému byla předložena stížnost UB, rozhodnutím ze dne 9. května 2018 potvrdil rozhodnutí Krajské celní správy v Kaunasu.
- 21 UB podal žalobu k Vilniaus apygardos administracinis teismas (Krajský správní soud ve Vilniusu). UB v podstatě tvrdil, že vzhledem k tomu, že celní dluh zanikl z důvodu stanoveného v čl. 124 odst. 1 písm. e) celního kodexu Unie, musí být jeho povinnost zaplatit spotřební daň a DPH při dovozu rovněž považována za zaniklou.
- 22 Rozsudkem ze dne 30. října 2018 Vilniaus apygardos administracinis teismas (Krajský správní soud ve Vilniusu) tuto žalobu zamítl jako právně zcela nepodloženou. Tento soud měl zejména za to, že celní kodex Unie neupravuje důvody zániku povinnosti zaplatit spotřební daň nebo DPH při dovozu.
- 23 UB podal proti tomuto rozsudku odvolání k Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Nejvyšší správní soud Litvy), který je předkládajícím soudem.
- 24 Předkládající soud si klade otázku, zda takové zajištění a zabavení, jako jsou zajištění a zabavení, k nimž došlo ve věci v původním řízení, představují důvod zániku celního dluhu podle čl. 124 odst. 1 písm. e) celního kodexu Unie. Poznnamenává, že znění tohoto ustanovení se liší od znění čl. 233 prvního pododstavce písm. d) nařízení č. 2913/92, který výslovně stanovil, že k zajištění pašovaného zboží musí dojít „při protiprávním vstupu“ tohoto zboží, aby byl celní dluh považován za zaniklý. Bylo by tedy možné mít za to, že podle unijního celního kodexu je okamžik, kdy došlo k zabavení, již irrelevantní a že celní dluh zaniká, i když je pašované zboží zajištěno poté, co již vstoupilo na celní území Unie, tedy mimo prostor, kde se nachází první celní úřad nacházející se na tomto území.
- 25 Předkládající soud se dále táže na dopad zániku celního dluhu na povinnost zaplatit spotřební daň a DPH při dovozu. Předkládající soud v tomto ohledu poznamenává, že i když se zdá, že judikatura Soudního dvora, včetně rozsudku ze dne 29. dubna 2010, Dansk Transport og Logistik (C-230/08, EU:C:2010:231), předpokládá existenci „souběžnosti“ mezi zánikem celního dluhu a zánikem jiných daňových povinností, jako jsou povinnosti zaplatit spotřební daň a DPH při dovozu, směrnice 2008/118 ani směrnice o DPH neobsahují ustanovení, která by stanovila zánik těchto povinností v případě protiprávního vstupu a následného zajištění a zabavení zboží.
- 26 Za těchto okolností se Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Nejvyšší správní soud Litvy) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je třeba čl. 124 odst. 1 písm. e) [celního kodexu Unie] vykládat tak, že celní dluh zaniká v takové situaci, jako je situace v projednávané věci, kdy bylo zajištěno a následně zabaveno pašované zboží poté, co již protiprávně vstoupilo (bylo propuštěno ke spotřebě) na celní území Unie?

- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: je třeba čl. 2 písm. b) a čl. 7 odst. 1 [směrnice 2008/118] a čl. 2 odst. 1 písm. d) a článek 70 [směrnice o DPH] vykládat tak, že povinnost uhradit spotřební daň nebo DPH nezaniká v případě, kdy, podobně jako v projednávané věci, bylo pašované zboží zajištěno a následně zabaveno poté, co již protiprávně vstoupilo na celní území Unie (bylo propuštěno ke spotřebě), i když celní dluh zanikl z důvodu uvedeného v čl. 124 odst. 1 písm. e) [celního kodexu Unie]?”

K předběžným otázkám

K první otázce

- 27 Svojí první otázkou se předkládající soud táže na to, zda čl. 124 odst. 1 písm. e) celního kodexu Unie musí být vykládán v tom smyslu, že celní dluh zaniká, je-li zboží zajištěno a následně zabaveno, i když již protiprávně vstoupilo na celní území Unie.
- 28 Úvodem je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je třeba při výkladu ustanovení unijního práva zohlednit nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí, a zejména historii vzniku této právní úpravy (rozsudek ze dne 5. dubna 2022, C-140/20, Commissioner of An Garda Síochána, EU:C:2022:258, bod 32).
- 29 Pokud jde o znění čl. 124 odst. 1 písm. e) celního kodexu Unie, toto ustanovení stanoví, že aniž jsou dotčeny platné právní předpisy týkající se nevybrání částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu v případě soudně prohlášené nesolventnosti dlužníka, povinnost zaplatit celní dluh při dovozu nebo vývozu zaniká zejména, je-li zboží podléhající dovoznímu nebo vývoznímu clu zajištěno a současně nebo následně zabaveno.
- 30 Znění tohoto ustanovení tedy neuvádí okamžik, kdy k zajištění zboží dochází, jako podmínku zániku celního dluhu.
- 31 Jak v tomto ohledu uvedl generální advokát v bodech 30, 34 a 35 svého stanoviska, znění tohoto ustanovení, které nahradilo čl. 86 odst. 1 písm. e) nařízení č. 450/2008, se liší od znění čl. 233 prvního pododstavce písm. d) nařízení č. 2913/92, které výslovně odkazovalo na zajištění zboží „při protiprávním vstupu“ zboží na celní území Unie.
- 32 V rámci režimu zavedeného čl. 233 prvním pododstavcem písm. d) nařízení č. 2913/92 platilo, že k tomu, aby zajištění zboží, které vstoupilo na celní území Společenství, způsobilo zánik celního dluhu, muselo k tomuto zajištění dojít dříve, než toto zboží překoná první celní úřad nacházející se na tomto území (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. dubna 2010, Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231, bod 50).
- 33 Při přijímání čl. 86 odst. 1 písm. e) nařízení č. 450/2008 a poté čl. 124 odst. 1 písm. e) celního kodexu Unie učinil unijní normotvůrce volbu v tom směru, že zánik celního dluhu již není podmíněn tím, aby k zajištění došlo současně se vstupem zboží na celní území Unie.
- 34 Skutečnost, že k zajištění a následnému zabavení došlo po protiprávním vstupu zboží na celní území Unie, tudíž nemá vliv na použitelnost čl. 124 odst. 1 písm. e) celního kodexu Unie, takže je třeba mít za to, že celní dluh, který s ním souvisí, zaniká i v tomto případě.

- 35 Tento výklad čl. 124 odst. 1 písm. e) celního kodexu Unie je v souladu s cíli sledovanými tímto kodexem, včetně zejména zavedení přiměřené úrovně účinných, odrazujících a přiměřených sankcí na celém vnitřním trhu za účelem ochrany finančních zájmů Unie ve smyslu bodů 11 a 23 odůvodnění uvedeného kodexu.
- 36 V tomto ohledu je třeba upřesnit, že zánik celního dluhu nijak nebrání uložení sankcí za nedodržení celních předpisů.
- 37 Podle čl. 42 odst. 1 celního kodexu Unie je totiž každý členský stát povinen stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce za porušení celních předpisů a podle čl. 124 odst. 2 tohoto kodexu se pro účely trestů za porušení celních předpisů má za to, že celní dluh nezanikl, je-li podle právních předpisů členského státu dovozní nebo vývozní clo nebo existence celního dluhu základem pro stanovení trestů.
- 38 Zánik celního dluhu podle čl. 124 odst. 1 písm. e) uvedeného kodexu v případě zajištění a zabavení zboží po jeho protiprávním vstupu na celní území Unie tak nemůže bránit uložení sankcí ani ohrozit jejich odrazující účinek.
- 39 Na první otázku je tedy třeba odpovědět tak, že čl. 124 odst. 1 písm. e) celního kodexu Unie musí být vykládán v tom smyslu, že celní dluh zaniká v situaci, kdy zboží bylo zajištěno a následně zabaveno poté, co již protiprávně vstoupilo na celní území Unie.

K druhé otázce

- 40 Svojí druhou otázkou se předkládající soudu táže v podstatě na to, zda čl. 2 písm. b) a čl. 7 odst. 1 směrnice 2008/118, jakož i čl. 2 odst. 1 písm. d) a čl. 70 směrnice o DPH musejí být vykládány v tom smyslu, že zánik celního dluhu z důvodu stanoveného v čl. 124 odst. 1 písm. e) celního kodexu Unie vede k zániku dluhu souvisejícího se spotřební daní a s DPH ze zboží, které protiprávně vstoupilo na celní území Unie.
- 41 Pokud jde o povinnost zaplatit spotřební daň, je třeba připomenout, že podle čl. 2 písm. b) směrnice 2008/118 podléhá zboží podléhající spotřební dani v okamžiku jeho vstupu na území Unie spotřební dani. Podle čl. 7 odst. 1 této směrnice vzniká daňová povinnost ke spotřební dani okamžikem propuštění ke spotřebě a v členském státě, ve kterém k tomuto propuštění došlo. Článek 7 odst. 2 písm. d) uvedené směrnice stanoví, že pojem „propuštění ke spotřebě“ zahrnuje dovoz zboží podléhajícího spotřební dani, včetně neoprávněného dovozu, s výjimkou případu, kdy je toto zboží okamžitě po dovozu uvedeno do režimu s podmíněným osvobozením od daně.
- 42 Jak uvedl generální advokát v bodě 42 svého stanoviska, směrnice 2008/118 neobsahuje ustanovení o zániku povinnosti zaplatit spotřební daň v případě zániku celního dluhu souvisejícího s pašovaným zbožím z důvodu uvedeného v čl. 124 odst. 1 písm. e) celního kodexu Unie. Z toho vyplývá, že jakmile vznikla povinnost ke spotřební dani z takového zboží, zůstává tato daň splatnou.
- 43 Tento závěr je podpořen skutečností, že pokud je protiprávně dovezené zboží zajištěno a zabaveno orgány poté, co překonalo první celní úřad nacházející se na území Unie, je třeba mít za to, že toto zboží bylo dovezeno do Unie, takže ve vztahu k němu nastala skutečnost vedoucí ke vzniku povinnosti ke spotřební dani (obdobně viz rozsudek ze dne 29. dubna 2010, Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231, bod 74).

- 44 Kromě toho se má za to, že zboží, které bylo předmětem takového protiprávního dovozu, bylo propuštěno ke spotřebě, takže jeho následné propuštění do režimu uskladňování v celním skladu v důsledku jeho zajištění a zabavení nemá žádný vliv na vznik povinnosti ke spotřební dani (obdobně viz rozsudek ze dne 29. dubna 2010, Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231, bod 81).
- 45 Vzhledem k tomu, že v projednávaném případě bylo dotčené zboží zajištěno a zabaveno poté, co bylo propuštěno ke spotřebě ve smyslu čl. 7 odst. 2 písm. d) směrnice 2008/118, přetrvává povinnost ke spotřební dani, přičemž zánik odpovídajícího celního dluhu je v tomto ohledu irelevantní.
- 46 Pokud jde o povinnost odvést DPH, je třeba konstatovat, že podle čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice o DPH je dovoz zboží předmětem DPH. Podle článku 70 této směrnice je zdanitelné plnění uskutečněno a daňová povinnost vzniká okamžikem dovozu zboží.
- 47 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury hlavní znaky DPH při dovozu a cla jsou srovnatelné, jelikož obě povinnosti vznikají na základě dovozu do Unie a následného uvedení zboží do hospodářského oběhu členských států. Tuto paralelitu mimoto potvrzuje i skutečnost, že čl. 71 odst. 1 druhý pododstavec směrnice o DPH umožňuje členským státům navázat uskutečnění zdanitelného plnění a vznik povinnosti uhradit DPH při dovozu na rozhodnou událost pro vznik povinnosti zaplatit clo [rozsudek ze dne 3. března 2021, Hauptzollamt Münster (Místo vzniku povinnosti k DPH), C-7/20, EU:C:2021:161, bod 29 a citovaná judikatura].
- 48 Pokud lze v souvislosti s protiprávním jednáním, které vedlo ke vzniku celního dluhu, předpokládat, že dotčené zboží vstoupilo do hospodářského oběhu Unie a mohlo se stát předmětem spotřeby, která představuje plnění podléhající DPH, pak může kromě tohoto celního dluhu vzniknout povinnost k DPH [rozsudek ze dne 3. března 2021, Hauptzollamt Münster (Místo vzniku povinnosti k DPH), C-7/20, EU:C:2021:161, bod 30 a citovaná judikatura].
- 49 Směrnice o DPH neobsahuje ustanovení, které by stanovilo zánik povinnosti zaplatit daň v případě zániku celního dluhu souvisejícího s pašovaným zbožím z důvodu uvedeného v čl. 124 odst. 1 písm. e) celního kodexu Unie. Z toho vyplývá, že jakmile vznikla povinnost k DPH z takového zboží, zůstává tato daň splatnou.
- 50 Tento závěr je podpořen skutečností, že v okamžiku, kdy zboží bylo zajištěno a zabaveno poté, co překonalo první celní úřad na celním území Unie, došlo již k rozhodné události pro vznik povinnosti k DPH, a tato musí být proto zaplacená (obdobně viz rozsudek ze dne 29. dubna 2010, Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231, bod 94).
- 51 Vzhledem k tomu, že v daném případě bylo dotčené zboží zajištěno a zabaveno po jeho dovozu ve smyslu článku 70 směrnice o DPH, povinnost k DPH nadále přetrvává, přičemž zánik odpovídajícího celního dluhu je v tomto ohledu irelevantní.
- 52 Na druhou otázku je tedy třeba odpovědět tak, že čl. 2 písm. b) a čl. 7 odst. 1 směrnice 2008/118, jakož i čl. 2 odst. 1 písm. d) a čl. 70 směrnice o DPH musí být vykládány v tom smyslu, že zánik celního dluhu z důvodu stanoveného v čl. 124 odst. 1 písm. e) celního kodexu Unie nezpůsobuje zánik dluhu souvisejícího se spotřební daní a s DPH ze zboží, které protiprávně vstoupilo na celní území Unie.

K nákladům řízení

- 53 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 124 odst. 1 písm. e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, je třeba vykládat tak, že celní dluh zaniká v situaci, kdy zboží bylo zajištěno a následně zabaveno poté, co již protiprávně vstoupilo na celní území Evropské unie.
- 2) Článek 2 písm. b) a čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS, jakož i čl. 2 odst. 1 písm. d) a článek 70 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musejí být vykládány v tom smyslu, že zánik celního dluhu z důvodu stanoveného v čl. 124 odst. 1 písm. e) nařízení č. 952/2013 nezpůsobuje zánik dluhu souvisejícího se spotřební daní a s daní z přidané hodnoty ze zboží, které protiprávně vstoupilo na celní území Evropské unie.

Podpisy.